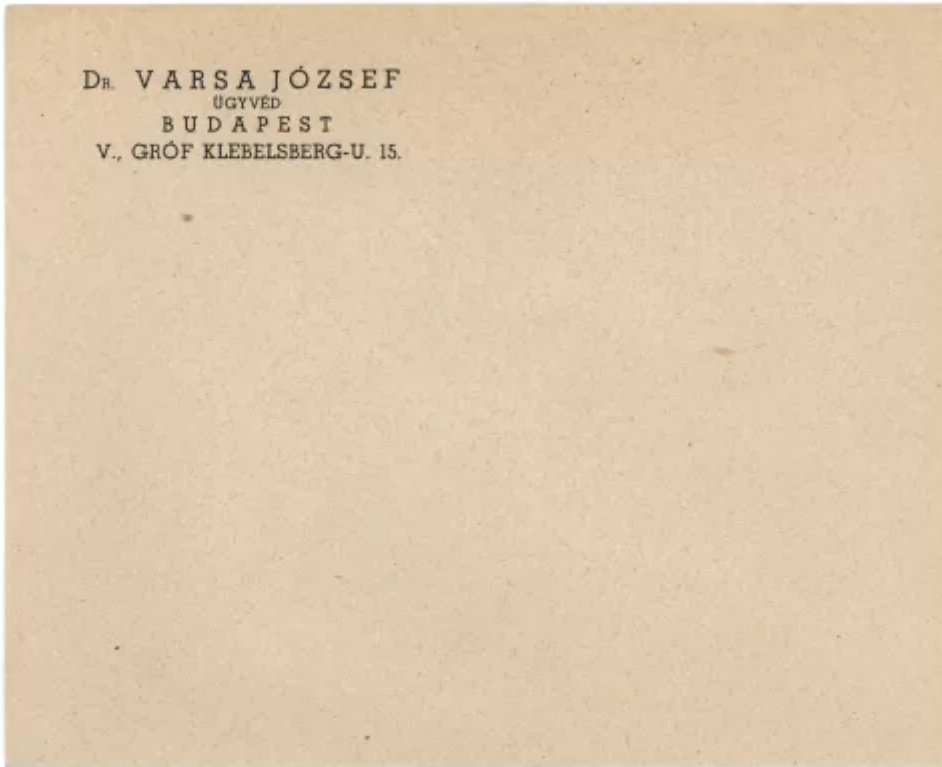

Varsa József Ügyvéd Céges Borítékja

Apám céges borítékja.

A gimnáziumi évekről apám nem sokat mesélt. Nem szeretett iskolába járni, nem szerette a latint, a németet. Csak a magyart és a történelmet. És atletizált. [Nagy]Kikindán volt valami atlétikai egyesület. 1911-ben érettségizett a Nagykikindai Állami Főgimnáziumban, és szeretett volna egyetemre menni, de akkor a nagybátyámnak már gimnáziumba kezdett járni a két fia, és mondta, hogy ezt már nem tudja vállalni. Erre apám, aki magyar--történelem szakos tanár akart lenni, mezei jogász lett Budapesten, a Pázmányon [Akkor: Budapesti Tudományegyetem. Az egyetem 1921-ben vette föl a Pázmány Péter Tudományegyetem nevet. -- A szerk.], mert akkor az volt az egyetlen egyetem Magyarországon, ahol lehetett, ma úgy mondanánk, levelező tagozaton tanulni. Szegeden dolgozott, tisztviselő volt különféle helyeken, mert közben Dezső bácsi [Nagy]Kikindáról Szegedre költözött. Apám nem szerette a jogot, de rendesen elvégezte.

Amikor apám 1918-ban hazaérkezett a hadifogságból, letette az ügyvédi vizsgát, és egy ügyvédi irodában helyezkedett el. Az 1920-as évek végén feljött Pestre, nyitott egy ügyvédi irodát Róza néni Rákóczi úti lakásában. Ott is lakott, a fiúk akkor már nem voltak otthon, volt hely. Egy unokatestvére, Kesztenbaum Mariska volt a titkárnő.

Apám irodája 1936--37-ig Gajdosék Rákóczi úti lakásában maradt, utána Dezső bácsi Hold utcai [akkoriban: Gróf Klebelsberg-utca] lakásába költözött, a trónterembe, ahogy azt a hodályt hívták. Abban a teremben még belső oszlopok is voltak. Dezső bácsi otthagyta a bankot, és apám társa lett az ügyvédi irodában. Nem volt jogász, de apám helyett sok mindent megcsinált. Apám 1933-tól kezdve nagyon sokat volt kórházban, szanatóriumban. Amikor Budakeszin volt, akkor Dezső bácsi kiment, megtárgyalták az ügyeket, apám elmondta, hogy ide kell menni, ennek azt mondani.

Szóval amit helyette le tudott bonyolítani, azt megcsinálta. Dezső bácsi okos volt, jól átlátta a dolgokat. Természetesen a bíróságra csak apám mehetett, de Dezső bácsi vitte az irodát, olyan mindenes volt. Volt egy gépíró is, egy helyes fiatal lány.

Nem igazán tudom, milyen ügyekkel foglalkozott apám ügyvédi irodája. A Kecskeméti Konzervgyár biztosan az ügyfele volt, mert meglehetősen sok sárgabarackkonzervet kaptunk. Nagyon finom volt. Egyszer hallottam, hogy anyám és apám arról beszélgetnek, hogy valaki valamivel meg akarja bízni. Apám támadóan mondta, hogy nem fogja elvállalni: "Csak nem gondolja, hogy elvállalok egy olyan ügyet, ahol a kliensnek nincs igaza!" Aztán még egyet biztosan tudok. Balatonalmádin -- akkor úgy hívták, hogy Budatava, Almádi mellett egy település -- parcellázott valaki, és úgy adta el a parcellákat, hogy egy-egy telek árának a felét kellett kifizetni, a másik felét két év alatt részletre. Ennek az ügyletnek apám volt az ügyvédje, és nem honoráriumot kért, hanem egy telket fél áron. Meg is kapta. Nem használtuk semmire, mert apám betegeskedett, aztán 1945 után államosították. Anyám hosszú ideig tartó utánjárással valahogy visszaszerezte 1954-ben. Persze addigra már épített rá valaki egy lakóházat, ezért egy másikat kaptunk. Addigra már nem Budatava volt, hanem Almádi, és addigra már közművesítették. Szóval ilyen polgári perekkel foglalkozott, bűnügyekkel nem. Talán még válóperekkel is.